

Enne tee, siis õpi!

26.10.2013 00:00

Valter Uusberg, filmiõpetaja

Veel 21. leheküljel kordab Rao Heidmets oma «Animaõpikus» (128 lehekülge) põhilist: «Tuletame meelde animatsiooni kõige olulisema reegli: 1 sekund = 25 kaadrikku. See on animatsiooni võlu, võimalus ja suurim nuhtlus – käeulatuses oleva, ent üliaeglaselt sündiva tulemuse äraootamine.»

Anu-Laura Tuttelberg on magistritöös «Realismist nukufilmi kujunduses» (Eesti kunstiakadeemia, 2013) nentunud: «Nukufilmi kestus ja tema tegemisprotsess on ebaproportsionaalses suhtes. Kui palju muutub maailm animeeritud kaadrite vahel! Ja kui palju muutub maailm autori jaoks filmi tegemise käigus! Mis juhtub algse ideega filmi tegemise käigus!?»

Neid murelikke küsimusi Heidmets oma õpikus ei esita. Peamine, mis siit õhkub, on pigem muretus. See on nagu sõbralik lõks puhtale tegutsemisõhinale, millele Heidmets kogenud õpetajana (Tartu kõrgem kunstikool, Balti filmi- ja meediakool) tasapisi rutiini kaalupomme lisab, aga ikka nii, et see algset erksust ei lämmataks – loovus ja rutiin on õpikus tasakaalus.

«Elus on palju asju, mida tuleb enne teha, ja siis alles õppida,» teeb ta kohe avaleheküljel noorele kasutajale targa ja julge meetoodilise avalduse. Sellele kogu edasine tuginebki.

Õpikut võibki võtta kui keerukamaks, kutsuvamaks ja töömahukamaks muutuvate animaharjutuste kogu, või kui soovite, nakatavalt küljendatud (Mai Suvi) animaretseptide raamatut. Pea iga harjutus lõpeb soovitusel: kui leiad, et asi tuli hea, siis näita seda ka teistele.

«Siis, kui oled oma käega tunnetanud animeerimise võlu, näinud oma fantaasiat ekraanil ellu ärkamas ning see sulle e n d i s e l t m e e l d i b (minu sõrendus), leiad õpiku teisest osast hulganisti teadmisi, kuidas oma filme professionaalsemaks muuta.»

Harjutustega paralleelselt saavad embleemsete piltide toel (joonistused Ilmar Trull) selgeks animatsiooni liigid ja «päris» animafilmide tegemise etapid ning ametid. Rohked pildinäited on eranditult pärit eesti animatsioonist (koos asjakohase registriga).

Lehekülgede alanurgas limpsib Roheline Karupoeg («... ja teeb trikke», režissöör-kunstnik Priit Pärn, 1979) jäätist, nii et roosaks muutub (animatsioon kaamera abita – flipbook –, selgitab õpik).

Kümneid animafilme teinud Heidmets on animatsioonis tehnilise haridusega iseõppija. «Animaõpik» näitab, et just neilt, kes ise palju leiutanud, katsetanud, eksinud ja avastanud, tulevad parimad õpikud.

Raamat

Rao Heidmets

«Animaõpik»

128 lk

Koolibri 2013

Rao Heidmets mängib nukukudega ja õpetab seda ka teistele.

Foto: Ove Maidla